

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Ivre Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum Consilium XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98691)

vel ad majores sacros ordines promoveri, vel ultra unicum simplex & minime Canonicatum in illa Ecclesia, in qua pater ejus similem Canonicatum in vita sua habuit & resedit, obtinere. Ita quod nihil in proposito sit unde Opponens prætendere possit coloratum aliquem titulum ad sustinendum possessionem; ejus solius prætectu & fiducia existimat se in hoc possessorio iudicio esse Impetrantem potius, quam tempore priorem: in quo etiam aberrat. Nam et hoc verum sit, Impetrantem ad possessionem hujus beneficii venisse primum in mense Februario anno 1582: quam per intrusionem & de facto Opponens ex cooperatione sui Collatoris Turnarij ingressus est in Novembri anno 1579. & sic plus quam toto biennio ante, verum tamen non est, eundem Opponentem ea in parte superare, propter possessionem Antonij van Houthem ante acquisitam in Junio dicto anno 1579. & sic fere quinque mensibus anteriorem: cuius Antonij possessio, ut & sequuta D. Germani van Mulck conjuncta cum possessione Impetrantis, uti ex juris ratione & virtute surrogationis oportet, l. id tempus. De usucap. l. de accessionibus De diver. tempor. præscrip. c. 1. qui in ius. De reg. iur. lib. 6. facit, ut Impetrans indubitate in possessione sit prior ac potior.

Proinde cum tam aperte vacillet & jus & possessio Opponentis, & in beneficii causa etiam possessoria permixtum sit Actori de defectu juris, & colorate possessionis sui adversarij, ad intendendum justificationem colorate suæ possessionis, ex qua agit, opponere, Lud. Roman. cons. 347. Quoad articulum: in eo consilimus, pro Impetrante in hac causa in pleno possessorio iudicandum esse. Et si amplissimis DD. Iudicibus videbuntur aliqua in facto consistere, quæ causam & partes ad ulteriores probationes rejicere debeant, eidem Impetranti tamquam in aspectu apparentiora jura habenti, fiduciarium possessionem seu recredentiam adjudicandam esse; & nullâ ratione ad petitorum iudicium rejicienda, quæ Impetrans non tantum pro assertionem possessionis suæ suorumque præcessorum, sed etiam juris ac tituli sui justificatione; & ulterius pro impugnatione tituli & possessionis, quibus Opponens nititur tam patenter & potenter in medium adduxit. Nam quamvis in profanis causis iustitia possessionis non dependeat à iustitia tituli, ideoque in interdicto etiam retinenda de titulo seu jure proprietatis questio seu disputatio non admittatur; in beneficiis tamen Ecclesiasticis ipsa nuda possessio per se non subsistit, nisi ex causa proprietatis adjuvetur; ne ex nuda possessionis prætectu vitiosus ingressus ad beneficium detur, c. 1. De eo qui mitt. in possess. causa rei ser. lib. 6. Ob ejus occasionem vitandam, iudici non permittitur etiam ob contumaciam possessoris seu adversarij Actorem in possessionem beneficii mittere, d. c. 1. ut sit in alijs rebus profanis, c. fm. cod. tit. De quo minor hic debet esse dubitatio, ob id, quod Opponens notorie sit inhabilis & incapax tam juris, quam possessionis hujus litigiosi beneficii in ea Ecclesia, in qua prius similem Canonicatum obtinuit & resedit pater ejus, ex quo in sacro sacerdotij ordine constituto ipse s. prius filius progenitus est, macula hujusmodi geniturae adhuc, saltem

quoad obtinendum hoc beneficium, fixæ ei inherente, remedio alicujus valide dispensationis etiam de præsentis minime detorsa vel abolita. Quæ omnia sic ad oculum patent, ut majorem vel altiore disquisitionis indaginem minime requirant; & ob id nec dissimulari, nec ad ulterioris iudicii cognitionem vel dispensationem rejici possunt aut debent.

De aetate, & qualitate, & ordine præficientorum

SUMMARY.

De Clericorum ordinatione.

1. Episcopus alterius diocesis hominem ordinare non debet, nisi in certis casibus.
2. Scholarius a suo Episcopo ordinari debet.
3. Episcopus quando possit alienigenam ordinare.

CONSILIUM XXXI.

ISTAM dubitationem non habet, quod proponitur, in tam evidente sacrorum Canonum definitione, * arcte prohibente, ne Archiepiscopus aut Episcopus alienæ diocesis sive laicum, sive clericum ordinet; neve sive clericus sive laicus ordines ab alio quam à proprio Episcopo petat & accipiat, c. Clericos, 71. dist. per totum c. Eos. c. ult. De temporib. ordinat. lib. 6. Conc. Trident. sess. 6. De reformat. cap. 5. & sess. 14. De reformat. c. 2. sed arctæ huic prohibitioni subjuncta est exceptio de illis, qui proprium Episcopum non habent, aut proprias civitates perdidierunt, vel necessitate ad alias Ecclesias migraverunt, d. c. Clericos 71. dist. sive ex hostilitate, c. Fraternalitatem, dist. 71. sive ex alia necessaria causa, etiam famis, aut pestis; ut quamdiu illa durat, Præpositus d. 71. dist. in princ. tamdiu prædictæ prohibitionis effectus sit relaxatus, & petendorum ac conferendorum ordinum à vicino quocumque Catholico Episcopo potestas, Archiep. in d. c. Eos. nu. 2. & eum secuti ibidem Gemm. Ant. Butrium, & Ioan. de Turrecremata, & novissime Phil. Francus. * Quod etiam scholaribus ab interpretibus accommodatum est; ut quamvis scholares propter scholaritatem hoc privilegium non habent, nec possint ab alio, quam suo originario Episcopo ordinari, & perinde in eis, ut in alijs locum habeat dicta prohibitio, gloss. in d. c. Eos. in V. sigmento; exceptionis tamen beneficio gaudere quoque debeant, si proprium Episcopum, cui obsecundet, Ecclesia non habeat; aut propriam Ecclesiam seu diocesim perdidierint per oppressionem aut occupationem hæreticorum aut hostium.

Cum igitur hi, de quibus proponitur, ex eis sint diocesibus, quæ vel Episcopum non habent; vel is, quem habent, inde pulsus in exilium etiam voluntario agit; perdidierint quoque propriam patriam seu civitatem, quos à suo proprio Episcopo consequi nequeunt ordines; merito petere possunt à vicino alterius diocesis Catholico Antistite, præsertim quia nec ullum sit in propria diocesi Capitulum.

Capitulum, à quo literæ dimissoria peti possent, *c. Cum nullus, vers. Episcopo, de temp. ordin. in l. 6.* Et sane si ex ea sola causa quis ab alterius diocesis Episcopo ordines petere & accipere licite potest, quod proprius Episcopus à collatione ordinum suspensus est, *d. c. Eos, vers. Clericis*, quod impedimentum in brevi momento tolli potest; multo magis id permissum censei debet his, qui proprium Episcopum non habent, & propriam Ecclesiam sic perdidit: ita ut hæc ratio ex iusta causa illis succurri debeat, non afflictio addi, nec tam pio strenuoque conatu impedimentum injici vel præstari, *c. Ex parte, de cleric. agros.* In re itaque tam manifesta latius insistendum non est.

De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

S Y M M A R I U M.

Dignitatum capacitas.

1. *Litteræ gratia ex surreptione vitiatur.*
2. *Præposituram minor obtinere non potest.*
3. *Beneficia idoneis & capacibus conferenda.*
4. *Dispensandi potestas non competit ex data potestate conferendi.*
5. *Dispensatio posterior non facit mentionem prioris nulla est.*
6. *Præbenda an inter simplicia beneficia censeatur.*

CONSILIVM XXXII.

IN DUBITATIVUM est, literas gratiæ, & præsertim ad beneficia, vitiari & ipso jure esse nullas ex defectu veritatis narratorum in supplici libello pro obtinenda gratia porrecto, si ex certa scientia hujusmodi narratio facta sit *c. Super litteris de rescript.* Proinde cum ostensa nobis bulla dicatur ex assertionem supplicantis, eundem supplicantem obtinere ex dispensatione Apostolica aliam Præposituram, cum in veritate sine dispensatione illam obtineat, non videmus, quâ ratione posterior gratia seu dispensatio super defectu ætatis Abbatiam secularem obtinendam, & cum dicta Præpositura retinendam sustineri possit.

Eo enim præsupposito, quod non potuerit dicta Præpositura sine dispensatione Apostolica obtineri ab eo, qui annis minor est, uti de jure cõmuni non potuit, *c. Cum in cunctis, inferiora de elect. c. 1. de ætate & qual. & ordin. præf. lib. 6.* consequitur, concessionis causam pro magna parte consistere in dicta dispensationis narratione; non quasi ex una dispensatione ad aliam fiat transitus, sed quod eo narrato, quod dicta Præpositura sine dispensatione fuerit obtenta & retenta, cõtemptus Sedis ac reverentię Apostolicæ argui possit, qui concedentem propterea verosimiliter à concessione retraxisset. †

Deinde quamvis proponatur, dictam Præposituram, sive jure patronatus, sive alio jure privilegario per Pontificem conferenti permissio, sine confirmatione aut approbatione Sedis Apostolicæ conferri potuisse; hoc tamen ex adverso quoque certum est, potuisse non conferentem eandem Præposituram conferre, nisi

Conf. Wamf. Tom. I.

capaci & idoneo, *c. cum vos & ibi glossam in minimis idonea de off. ind. ordin. quæ capacitas ex solo iure communi, vel per Apostolicam Sedem, & certis casibus per Episcopum, ac minime per patronum laicum dispensative concedi potest, d. c. Cum in cunctis, gloss. in c. Cum dilectus, de elect. d. c. 1. de ætate & qualitate præf. lib. 6.* * Neque ex concessione potestatis conferendi, concessa videri debet potestas dispensandi, aut conferendi defectum ætatis patientibus: hæc enim potestas specialem concessionem requirit; *c. Auctoritate de privileg. lib. 6. Calder. cons. 3. de off. Vicarij, Felin. in c. At si Clerici §. de adulterij de indic.*

Cum ergo sine dispensatione, saltem super defectu ætatis non potuerit à majore obtineri dicta Præpositura, mentio dispensationis omnino necessaria fuit, ut secunda dispensatio sustineri aut valere posset, *c. 2. de filijs presbyt. lib. 6. Iason in l. Neg damosa c. de precib. imp. offeren. & quatenus mentio prioris dispensationis fide veri destituitur, non videmus, quâ ratione in periculo non sit secunda hæc dispensatio.* Consultum itaque est, ut hujusmodi vitium, per novam gratiam Apostolicam tollatur; alioquin in periculo versabitur impetrans per dictæ Abbatiæ assensionem quoad alia quæ possidet beneficia, si non simplicia omnia, saltem ea, quæ sunt incompatibilia; puta dignitates & alia curata beneficia. * Inter simplicia reputari consueverunt Canonici & præbendæ nedum Collegiarum, sed & Cathedralium Ecclesiarum, *c. Execrabilis & ibi gloss. in verb. Quæ aliis de præben. in extravag. communibus. Ioan. Calder. cons. 1. sub. tit. de filijs presbyt. qui sacramentorum administrationem, aut curam animarum, vel præminentiam cum jurisdictione non habent, Rebuff. in praxi benefic. parte 1. tit. Quotuplex sit beneficium. n. 12. ad quos etiam illi, qui septimum ætatis annum compleverunt, habiti sunt idonei, c. Si eo tempore de rescript. lib. 6. gloss. in c. Ex eo in v. in tua de elect. lib. 6.* Quamvis ea in parte Concilium Tridentinum videatur mutationem induxisse, quæ non immerito attendenda, *sess. 24. de reform. c. 17.*

De ætate, & qualitate, & ordine præficiendorum.

S Y M M A R I U M.

Minor dignitates habere vel Coadjutores dari nequit.

1. *Surreptio & obreptio vitiatur gratias Apostolicas.*
2. *Concessionis causa falsa existente non valet concessio.*
3. *Coadiutoriarum usus non est in beneficiis administrationem non habentibus.*
4. *Minor Coadiutor dari non potest.*
5. *Valorum falsi expressio vitiatur gratiam.*
6. *Familiaritatis vel Notariatus falsa expressio vitiatur gratiam & puniuntur.*
7. *Minor dignitatem obtinere non potest sine dispensatione.*
8. *Beneficia & dignitates non nisi qualificatis conferri debent.*

F 2

9. Signatur